

Bütün ülkelerin proleterleri birleşin!

Karkerên hemû welatan yekbin!

5(1). Kongre'nin yolundan komünist partisiyle silahlan!

Yıl:12, Sayı:284, 10 Haziran 1985

KONGRE KARARLARI

Türkiye'de yeni dönem ve parti çalışması

I. Yeni dönem

12 Eylül 1980 öncesinde Türkiye derin ekonomik, toplumsal, siyasal bunalım yaşıyordu. Tekelci burjuvazinin ülkeyi yönetmezliği derinleşmiş, artan sömürü ve ezgiye karşı yığınların hareketliliği yükselmisti. Devrimci cephe ise örgütler devrimci durumun gereklerini yerine getirebilecek durumda değildi.

Böyle bir ortamda Türkiye finans-kapitalin en azgın kesimi 12 Eylül darbesiyle açık faşist diktatörlüğünü kurdu.

Faşist diktatörlük kısa süre içinde acil geliş amacını gerçekleştirdi. Devrimci durumu bastırdı, siyasal bunalımı çözdü, gerici bir stabilizasyon getirdi.

Bunun yanısıra, daha uzun erimli amaçlarının da bir yönünü gerçekleştirdi: Devlet tekeli kapitalizminin istediği ekonomik siyasal merkezileşmeyi sağladı. Emperyalistleşme ve dışa açılmada ise hiçbir dişe dokunur adım atmadı. Dolayısıyla ekonomik bunalımı çözemedi. Devrimci durumun temelini ortadan kaldıramadı.

Toplumda tepkiler artmaya başlarken faşist cunta, ülke içinde basıncı hafifletmek için bir "demokrasi" oyunu tezgahlamak zorunda kaldı.

Cuntanın hesabı işlemedi. Çözemediği ekonomik bunalım derinleşiyor, IMF için bastığı sahte istatistikler durumu kurtaramıyordu. Zaten baştan beri sınırlı olan yığın tabanı böylece iyice daraldığı için "demokrasiye geçiş" oyunuyla birlikte faşizmin çözülme süreci de başladı. Bu süreci yaratan Türkiye toplumundaki güç ilişkileri oldu.

* * *

Devrimci güçler üzerinde eksilmeyen zorbalığa rağmen, genel seçimlerden yerel seçimlere varışla birlikte artık Türkiye'deki devlet totaliter (faşist) bir devlet değildir. Rejim totaliter (faşist) bir rejim değil, otoriter eğilimli, anti-demokratik, siyasal anlamda gerici, saldırgan ve şöven bir rejimdir. Türkiye'de faşizmin gerektirdiği örgütlenme

ve üstyapı oluşumu ortadan kalkmıştır. Faşist olmayan bir rejime faşist demek, burjuvaziye parlak yetenekler yakıştırmak olur.

Bugün Türkiye çeşitli özellikleri birleştiren bir *ara dönem* yaşamaktadır.

Ara dönemi belirleyen özelliklerden *birincisi*, faşist kliğin erk üzerindeki etkinliğini yitirmeye niyetli olmamasıdır.

Faşist kliğin hâlâ önemli ağırlığa sahip oluşu halkımız için büyük tehlikeler taşımaktadır. Genişleyen legal olanaklardan yararlanırken bunu unutmamalı, olağan bir ortam gelmiş gibi davranmamalıyız.

Ara dönemi belirleyen özelliklerden *ikincisi*, döneme asıl karakterini veren, sivil siyaset güçlerinin alanının giderek genişlemesidir.

Ara dönemi belirleyen özelliklerden *üçüncüsü*, cuntanın gelişinden bu yana varlığını sürdürebilmesinin bir anlamda harcı olan görüşler, güçler ve kurumlar arasındaki birliğin parçalanmış oluşudur. Çözülme sürecinin başlaması, faşizmin çeşitli yöntemlerle yarattığı iktidar blokunun da parçalanmaya başladığının göstergesi olmuştur.

Ara dönemi belirleyen *dördüncü* özellik, faşist cuntanın yarattığı işleyişler ve kurumların, halkın rejime desteğini sağlamada, yeniden büyümeye başlayan çelişki ve çatışmaları durdurmadaki yetersizliğidir.

Bu oluşumların içinden dönemi *ara dönem yapan* çok önemli bir gerçek belirlemiştir ki, bugün ülkedeki hukuk düzeni ve işleyişler toplumun kendisine el uzatılmaz hak gördüğü demokrasi ve özgürlük düzeyiyle *uzlaşmaz* bir çelişki içindedir.

Bu düzen, toplumun vardığı aşamanın gerektirdiği değil, toplumun bugünkü bilinciyle istediği demokratiklik düzeyiyle bile (ki bu düzey, toplumun vardığı aşamanın gerektirdiği düzey olan bizim istediğimizin çok gerisindedir) *uzlaşmaz* biçimde çalışmaktadır. SODEP ve DYP gibi partiler bile basın, dernek, sendika yasalarını değiştireceklerini, anayasaya değişiklikler getireceklerini söylemektedirler.

Bu dönem Türkiye toplumu için uzun süre yaşanacak bir uğrak değildir. Çözülme sürüyor. Ancak bu artık, faşist değil, otoriter eğilimli gerici rejimin çözülme sürecidir.

Ara dönem tanımı, çıplak burjuva diktatörlüğü ile (ki bizim deneyimimizde bu faşizm oldu) olağan burjuva diktatörlüğü (olağan burjuva devleti) arasında bir devlet biçimini değil, olasılıkların yakınlığını ve acilliğini, bugünkü siyasal oluşumun geçiciliğini anlatmaktadır. Ara dönem ya demokrasinin genişlemesine ya faşizmin yeniden ülkeye çöküşüne açılacaktır.

Demokrasinin genişlemesi iki yoldan, ya faşizmin çözülmeye başlamasından bu yana ülkenin yürümekte olduğu yoldan, yani "Türkiye tipi", son derece güdük bir burjuva "demokrasi"si yolundan ya da devrim yolundan olabilir. Partimiz tüm propaganda ve eylemlerinde ancak ikinci yolu ülkeyi demokratik bir ortama kavuşturacağını savunmuştur. Partimizin bu alandaki değişmez belgisi, "*demokrasi için tek yol devrim*" dir.

Tüm dünyada burjuva devletin bürokratik merkezîyetçi yapısı hem ekonomik ilerlemeye, hem kapitalizmin bunalımının derinleşmesine, emperyalizmin giderek daha gericileşmesine denk düşer biçimde merkezileşmektedir. Güçlü ekonomilere sahip, bunalımları daha az ciddi olan emperyalist ülkelerde bu merkezileşme, burjuva demokrasisi ile şimdilik yanyana yürüyebiliyor. Oysa Türkiye gibi, ekonomik bunalımların ve onun üstünde yükselen toplumsal-siyasal bunalımların derin olduğu ülkelerde batı tipi burjuva demokrasisi bile merkezîyetçilik isteyen yapıya ayak bağıdır. Türkiye öyle bir aşamaya varmıştır ki gerçek anlamda siyasal özgür yaşam, ancak *devrimle kazanabilecek bir demokrasi* sorunu olmuştur.

* * *

Bugün dünyanın pekçok ülkesinde karşı-devrimler iflas ediyor. Bu ülkelerin yaşadıklarından şu genel sonuçlar çıkar:

1. "*Demokrasiye yavaş evrim*", emperyalizmin bu ülkeler için önerdiği genel plandır. Bu genel plan, her ülkenin kapitalist sistemini ve burjuvazinin çıkarlarını bugünkü koşullarda en iyi koruyan plandır.

2. Bu genel plan, "demokratikleşme" eyleminin başını burjuva kesimlerin çektiği, proleter yerine *burjuva hegemonyasının* oluştuğu ülkelerde işliyor. İşçi

sınıfı da çeşitli biçimler altında sınıf uzlaşmacılığı içine çekiliyor.

3. Bu nedenle, faşizmin çözülmesi ("demokrasiye yavaş evrim") sürecinde işçi sınıfının hegemonya sağlamaması için sınıfın ve komünistlerin üzerinde yoğun baskı hiç azalmadan sürüyor. Onların siyasal sahneye çıkış yolları her araçla kapatılmaya çalışılıyor.

Bu durumu görmek, dikkate almak ve ona göre davranmak zorundayız.

Türkiye'de süreçler kızışıyor. Devrimci harekete, örgütlü proleter gücüne yine tarihsel bir sorumluluk düşecektir. Halkımızın alinyazısını değiştirebilmek için tek yol proletarya hegemonyasında demokrasi savaşımının içinden yükselcek, sosyalizme açılan *İleri Demokratik Halk Devrimi*'dir. Bu devrimin utkusu için bugün işçi sınıfının en acil gereksinimi partidir.

II. Yeni dönem yeni görevler

Partimiz önemli bir dönemecin eşliğindedir. Bu dönemeci hazırlayan oluşumların birincisi, ülkenin içine girdiği yeni aşamadır.

Ülkemizde faşist rejimin son bulması, parti çalışması açısından can alıcı önem taşımaktadır. *Ya gericilik dönemindeki gibi çalışacağız, ya da faşizmin kalktığını görerek çalışacağız*. İki dönemin örgütlenmesi de, çalışması da farklıdır.

Partimizin önündeki dönemeci hazırlayan ikinci oluşum parti yaşamının ulaştığı aşamadır.

TKP içinde menşeviklere karşı kavga patladığından bu yana oportünizmi *kahn çizgileriyle* yenmiş yeni bir komünist partisi yarattık.

Oportünizmle kavga, devrim için sürekli ve zorunlu bir kavga. Sürecidir. Ancak 1979-1983 döneminin alışkanlıklarından sıyrılıp, herşeyi partinin yeni koşulları çerçevesinde ele almak gerekir. Bugün Leninci mantığı giderek daha iyi kavrayan bir kadrolaşma gerçekleşmiştir. Bundan sonra kadrolaşma, emekçi halkın günlük yaşantısı içinde yürüyecektir.

Dünkü tutumumuz doğrudur. Görev bir parti çekirdeği yaratmaktır. Bugünkü tutumumuz da doğrudur: Görev yığınları partinin *yanına* kazanmaktır.

Türkiye'nin de, partimizin de vardığı yeni aşamanın, hem de birbiriyle uyum-

laşarak partiye gösterdiği tek bir hedef vardır: *Yığınları kazanmak.*

Yığınları kazanma

Devrim yapabilmek, yığınların *aktif örgütlü çoğunluğunun* desteğini kazanmaya bağlıdır.

Katıksız komünist ideoloji ile örgütlenmiş bir öncü parti yaratma ile yığınlarla kaynaşma somut yaşamda çeşitli teorik ve pratik yetersizliklerden ve olanaksızlıklardan dolayı dünyanın en zor işi olarak karşımıza çıkmaktadır.

Bu zorluk karşısında komünistler mutlaka içinde çalıştıkları kesimlerin siyasal bilinç düzeylerini, psikolojilerini, istemlerini yakından dikkate alan bir çalışma yürütmek zorundadırlar.

Böyle bir çalışma için komünist partisinin dayanacağı birinci araç onun *temel örgütleridir*. Temel örgütler, içinde çalıştıkları toplum kesiminin o günkü durumunu partiye taşıyan en önemli araçlardır.

Bu nedenle, parti temel örgütlerine, hücrelere "en alt birimler" gözüyle değil, tam tersine partinin *en önemli işlerini yürüten*, yığınları kazanmakla yükümlü organlar olarak bakmak, ona göre çalışmalarını titizlikle izlemek, en mükemmel biçimde örgütlemek zorundayız. Parti, yığınları temel örgütleri eliyle kazanır.

Parti merkezi, ülke çapında büyük guruplar, sınıflar ve sınıf katmanları için genel istemler, psikoloji ve bilinç belirlenmesi yapar. Bu genelin bölgelere ve değişik koşullara dağılımında büyük farklılıklar olacağı için bölgelerde çalışan yoldaşlarımızın yığınları yakından tanımayı mutlaka kendi sorunları olarak üstlerine almaları gerekir. Bu, her bölge yöneticisinin, her komitenin sorunudur.

Yığınsal haberleşme ve ulaşım araçlarının bugünkü gelişme düzeyinde burjuvazinin getirdiği sözümona çözümleri, egemen sınıfın siyasetini eleştirmek önemlidir ama komünistlerin bu gerici "çözümlere" karşı mutlaka *pozitif alternatifler* getirme zorunluluğu vardır. Pozitif alternatifler yığınların siyasal bilinci ve devrimci eylemlerini arttırmada bugün geçmişe oranla çok daha büyük bir rol oynayacaktır.

Partimizin *aktif demokrasi programı* böyle bir pozitif alternatiftir.

Yığınsal haberleşme araçlarının bu denli geliştiği ve dolayısıyla egemen sınıfın ideolojik saldırısının görülmedik boyutlar aldığı günümüzde komünist partisinin ajitasyon ve propagandasını sürekli olarak geliştirmesi gerekmektedir. Bu alanda varolan bazı zayıflıklarımız şunlardır:

1. Acil sorunlara ve yeni gelişmelere yanıtlarımız gecikmeli gelmektedir. Gecikmeli yanıt, egemen sınıfların yürüttükleri ideolojik saldırıda gerçeği çarpıtarak halka bizden *önce* sunmalarını getirmektedir.

2. Komünist fikirlerin gücü içeriğinde, doğruluğundadır. Fakat, doğruyu nasıl sunacağımız konusunda geliştirmemiz gereken çok şey vardır. Mutlaka fikirleri yaymanın ileri yöntemlerini geliştirmek, hünerini yetkinleştirmek zorundayız.

3. Fikirler açık biçimde sunulursa etkili olur. Bu nedenle çok önemli bir nokta da, partinin propagandasında temiz ve anlaşılır bir dil kullanılmasıdır. Bu dilin, yığınların o günkü psikolojisini de dikkate alması, onların durumunu, gerçeği olduğu gibi yansıtması gerekir. Parti merkez dokümanlarında, parti merkez organında, bunlar güzel yapılmaktadır. Fakat, bölgelerin çıkardıkları her yazılı metinde aynı düzeyi göremiyoruz. Bu, bölgelerde çalışan yoldaşlarımızın geliştirmeleri gereken bir konudur.

4. Toplumun *çeşitli kesimlerine* yönelik propagandamızda, onların özelliklerini daha iyi tanımak zorundayız.

5. Parti yayınının dağıtımı eskiye oranla daha büyük önem kazanmıştır. Her düzeydeki partili için, parti basınıni

yamak temel görevlerden biridir.

6. Yığın çalışmasında zaman zaman düştüğümüz iki yönlü bir yanlış var.

Somut sorunlar üzerine eğilirken bu sorunların genel siyasal karakterini ve sömürü sistemiyle bağını bazen yeterince açıklayamıyoruz. Oysa, somut gerçekliği tam anlatmak için mutlaka genelle

başlamak gerekir.

Bazen ise, genel fikirleri somut gerçeklikle bağlamadan anlatıyoruz. Fikirlerimizi, ideallerimizi yığınlarla ulaştırmak için mutlaka somut gerçeklikle bağlamak gerekir.

Yığınları kazanmak için bu eksiklikleri gidereceğiz. Fakat açıklama, propa-

ganda, ajitasyon ne denli iyi örgütlenmiş ve sunulmuş olursa olsun, tek başına yığınların bilincini ve militanlığını yükseltmede yeterli değildir. Yığınlar en başta ve asıl olarak kendi deneyimlerinden öğrenir. Bu alanda komünistlerin yapacağı şeyler vardır. Propagandamıza, ajitasyonumuza mutlaka ekonomik haklar, demokrasi ve devrim için *somut eylemler* eşlik etmelidir. *Komünist partisi eylem örgütüdür*. Halkın istemleri için savaşım içinde, onların doğru dersler çıkarmalarına yardımcı olur.

Yığın çalışmasında canlı ilişkileri sürekli olarak korumak ve geliştirmek zorundayız. Bu çalışmanın düzenli, ritmik yollarını mutlaka bulmalıyız. Sempatizanlardan başlayarak, getirdiğimiz görüşlere, siyasetimize, belgelerimize yığınların gösterdiği tepkiyi sürekli olarak ölçmemiz ve bunları parti merkezine hızla iletmemiz gerekir.

Komünist partisi yığınlarla canlı ilişkiler kurmak ve geliştirmek istiyorsa, onlar neredeyse orada çalışmak zorundadır. Komünistler yığını ancak işyerlerinde, oturdukları, çalıştıkları, dinlendikleri yerde bulur, eğitebilir ve örgütleyebilirler.

Türkiye'nin bugünkü koşullarında legal olanaklardan yararlanma o denli can alıcı ve o denli kapsamlı bir konu ki, yaptıklarımız, yapmamız gerekenler yanında son derece azdır.

Legal olanaklardan yararlanmanın illegal partiye kazandıracığı çok önemli bir olanak daha vardır. Partiye alınacak kişileri legal çalışma içinde uzun süre sinamak gerekir. Legal çalışma, ajanprovokatörün kendini en zor gizleyebileceği bir alandır.

* * *

Önümüzdeki dönemde siyasal çalışmanın üç vurgusu şöyledir:

1. Her alanda, her yönde aktif, proleter yöntemlerle yürütülecek demokrasi savaşımı.

2. Emekçi halkın acil-yakıcı sorunlarında yoğunlaşma.

3. Yasal düzen içinde oluşan yapılar da çalışma. İşçi sınıfının yanısıra özellikle gençlik, sonra aydınlar ve sanatçılar arasında yoğunlaşma.

Türkiye halkının özgür, bağımsız yaşantısı, mutlu geleceği tek bir koşula, gericiliğe karşı savaşta işçi sınıfının hegemonyasına bağlanmıştır. İşçi sınıfına bu hegemonyayı yaşama geçirebilmek için Marksizm-Leninizmi doğru özümsemiş, doğru kullanan ve siyaset sanatıyla doğru birleştirebilen bir komünist partisi gerekiyor.

III. Günümüzde parti örgütü

Önümüzde açılmakta olan dönem demokrasi için yoğun bir savaş dönemidir. Partimiz bu savaşımı her zaman olduğu gibi yine devrim hedefiyle bağlayarak yürütecektir.

Bugün parti örgütlerinin, eski dönemden çok daha girişimli çalışmaları zorunludur. Örgütler bugünkü koşullar altında, yığınları etkileme, bilinçlendirme görevlerini, yığınlarla kaynaşma, onlarla yakın olma görevlerini akla gelebilen her çeşit legal örgüt biçiminde sağlam noktalar tutmadan yerine getiremezler.

Bu nedenle kongremiz, legal örgütlenme olanaklarından yararlanmayı, *illegal çalışmayı örtülemenin ve örgütlemenin bugünkü biçimi* olarak ele alır. Buna göre:

1. Bugün bütünüyle illegal olan parti çalışmasının örgütsel biçimlerini koşullara ve özellikle yerel koşullara uydurmak mutlak bir zorunluluktur. Parti örgütleri için olabilen en çeşitli legal örtü biçimleri ve çalışmayı yerel koşullara uydurmada olabilen en geniş esneklik illegal örgütün canlılığının ve veriminin garantisini olacaktır.

2. Parti örgütlerinin yalnızca profesyonel devrimcilerden kurulu olduğu hiçbir şekilde düşünülmemelidir. Hele bugün, kesinlikle illegal ve sınırlı parti örgütünden başlayarak değişik tonlarda

her çeşit örgütlere, en geniş, en "serbest" örgütlere kadar ihtiyacımız vardır. Bunların MK tarafından onaylanmaları, parti örgütü olarak kabul edilmeleri için zorunlu ve yeterli koşuldur.

3. Partinin örgütsel biçimlerini şu şekilde geliştirmek gerektirmektedir. Tüm çalışmaların ortasında "illegal alan parti örgütü" olacaktır. Bu örgütün çevresinde olabildiğince geniş, her çeşit yasal örgütlenmeyi kullanan, partililerin çoğunluğunun çalıştığı "legal alan parti örgütleri" yer alacaktır.

4. Legal alandaki her türlü olanaktan yararlanmayı parti çalışmasının merkezine koyduğumuz bugün, illegal ve legal alanlarda çalışan parti örgütlerinin birbirine karıştırılması öldürücü sonuç verir.

Bu nedenle, "illegal alan parti örgütü" ile "legal alan parti örgütlerinin" kadroları birbiriyle karıştırılmayacaktır.

5. Legal çalışmalar için (basın, dernekler, özellikle sendikalar vb.) özel parti birimleri örgütlenmelidir. Her çeşit birlik, dernek ve sendika içinde illegal hücreler kurabilmek için herşey yapılmalıdır. Legal derneklere, örgütlere ve sendikalara üye olan tüm partililer bu örgütler içinde hücreleşeceklerdir. Bunların çalışmalarında bağlı oldukları illegal parti örgütünün kararları bağlayıcı olacaktır.

6. İMG örgütlenmeleri bugünün gereksinimlerine son derece güzel yanıt veren örgütlenmelerdir. İMG örgütlenmeleri yeniden canlandırılmalı ve legal alanda görevlendirilmeli, pratik çalışmaya yöneltilmelidir.

7. Parti örgütlerinin ve parti üyelerinin sınıfın ekonomik savaşına katılmaları can alıcı önem taşımaktadır. Özellikle sendikaların ve sendika liderlerinin partimizin görüşleriyle yüzyüze gelmesi için her çaba harcanmalıdır.

8. Bugün "illegal alan parti örgütü"nü koruma ve güçlendirme, her zamankinden daha acil bir zorunluluktur. İlegal parti örgütü, profesyonel devrimcilerin ağırlığında, az sayıda yoldaşı kapsayacak, fakat geçmiş döneme oranla girişimciliği, sorumluluğu ve kendisinden beklenenler aşırı derecede artacaktır. Partinin temel, zorunlu, sürekli illegal çalışmalarını (gizli basımevleri, gizli yayınlar, merkez organ dağıtım ağı, MK ile yöreler arasında taşıma — posta — kurye vb.) yörenin siyasal çalışmalarının genel planlama ve eşgüdümünü yürütecektir.

9. Bugünkü koşullar altında, Türkiye örgütlerini yönlendirmek üzere ülke içinde bir örgüt merkezinin kurulmasında hâlâ sakınca vardır. Bu nedenle, koşullar değişinceye kadar bölge komiteleri MK tarafından görevlendirilecek görevliler aracılığıyla doğrudan MK ile ilişki içinde çalışacaklardır. Bu durum değiştiğinde ülke içinde örgüt merkezinin kurulması yetkisini kongre MK'ya verir.

10. Buna ilk adım olarak, bölge komitelerinin kendi aralarında ve MK'yla olan bağların daha da geliştirilip sıklaştırılması, parti çalışmasının birörnekliliğinin daha da ilerleyebilmesi için kısa zamanda yeniden yöre komiteleri örgütlenmesine geçilmelidir.

Parti içi insan ilişkileri ve çalışma biçimi

Yığınları kazanmak için en başta parti örgütünü güçlendirmek gerekir.

Partimiz, önüne devrimi gerçekleştirme, toplumun yöneticiliğini üstlenme hedefini koymuştur. Bu hedefler, bir bütün olarak partinin ve her parti üyesinin iyi örgütçü, iyi lider olmasını gerektirir.

Partimiz, önündeki ağır ve karmaşık görevleri başaracak kadroları ve örgüt biçimini bugünün çalışması içinde yaratacaktır. Örgütlenmenin bugün alacağı biçim, çalışma stili ve kadroların yetkinlik düzeyi, partimizin başarısını şimdiden belirleyecektir.

Örgüt biçimi, çalışma stili ve örgüt içi

insan ilişkileri temel olarak örgütün işlevi ve önündeki görevlerle belirlenir. Örgütün nicel boyutları da bunların biçimlenmesini etkiler.

Örgüt büyüdükçe, günlük çalışmanın ve üyeler arasındaki ilişkilerin düzenlenmesi, görevlerin başarılması, çıkan sorunların çözümü için kullanılacak yöntemler değişir. Küçük bir yapıda en

olumlu sonuçlar verebilen coşku, heyecan, kişisel etki giderek sorunların çözümünde araç olmaktan çıkar.

Yapı büyüdükçe genişleyen çalışma alanı, artan ve çeşitlenen görevler, karmaşıklaşan insan ilişkileri ve organ yapıları, parti çalışmasının çeşitli alanlarında olumsuz eğilimlerin güçlenmesine, denetim ve disiplin sağlanmasında

zorluklara, haberleşme eksikliğine, eşgüdüm sorunlarının yoğunlaşmasına neden olur. Bu sorunlar ve büyüyen yapının beslediği merkez-dışı eğilimler merkezilik gereksinimini arttırır. Küçük bir örgütlenmede merkezi davranışın gereklerini yerine getirmede kullanılan yöntemler, büyük örgütlenmenin merkezilik gereksinimini karşılayamaz.

Örgütsel büyümede kendini sorun olarak duyuran bir başka yön, parti çalışmasının çeşitli alanlarında artan uzmanlaşma gereksinimidir. Bugün partimizde uzmanlık düzeyi özellikle belirli alanlarda çok yüksektir. Ancak gereksinimler, örgütlenmenin gittiği yol, bundan çok daha yüksek bir uzmanlık düzeyi istemektedir. Bu, örgüt içi yönetim sorunlarına bir de yönetici-uzman ilişkilerini eklemektedir.

Yine büyüme süreci, parti içinde liderlik yapısının daha da geliştirilmesi ve bu iktidar yapısının parti içinde bölünmez tek bir egemenlik odağı oluşunun güçlendirilmesi sorununu öne çıkarmaktadır. Küçük örgütlenmenin gereksinimini karşılayabilen dar lider kadrosundan kurumsal işlev gören geniş liderlik yapısına geçiş zorunludur. Bu zorunluluk, dinamik, alanında uzmanlaşmış, yaratılmış ortak değerlerimiz ve örgüt anlayışımız doğrultusunda uyum içinde çalışan geniş bir lider kadro yaratma görevini, özellikle gücü elinde tutan kadronun partiye sadakatini sağlama görevini getirmektedir.

Partimiz, Türkiye devrimci hareketinde birey başına en yoğun iş üreten örgütlerden biri, hatta birincisidir. Partimiz bugüne dek Türkiye devrimci hareketinin sahip olduğu ortalamanın çok üstünde yönetici kadrolar yetiştirmiştir. Giderek artan çabayla kendi işlevine uygun bir yaklaşım yaratmış, çalışma stili oluşturmuş ve bunun gelenekleşmesi yolunda önemli adımlar atmıştır. Partimiz bu yaklaşımla örgütsel sorunların çözümünde kullandığı yöntemleri biçimlendirmiştir.

Bugün vardığımız, partinin boyutlarının ve çalışma alanlarının gelişip çeşitlendiği bu noktada, yarattığımız örgüt geleneğine yaslanarak, daha sistemli, daha bilimsel ve daha yetkin bir çalışma yürütmek zorundayız.

Partimizin geçen dönemde oluşturduğu örgütsel biçimin ortama uymayan yanları giderek kendini duyurmakta, önümüzdeki olanakların değerlendirilmesini ciddi biçimde tehdit edecek eğilimler taşıdığını göstermektedir. Dünnün, sorunların çözümünde kullanılan en verimli yöntemleri, bugün hızla eskimektedir.

Bugün yapılması gereken, görevleri insanlardan ayırarak görmeyi başarmak, örgütsel geleneğimizin eskiyen yanlarını atarak, yeni yanlar katarak daha etkinleşmesini sağlamaktır.

Bu yeni yaklaşımın yaratılmasında asıl görev yönetici kadroların üzerine düşmektedir.

Yönetici yoldaşlarımızın yaratılması gereken yeni örgüt biçimini ve örgütsel sorunlara yaklaşım yöntemini önümüze koyduğumuz görevler açısından değerlendirmelidirler. Şunu da bilelim ki, her alanda olduğu gibi bu konuda da getirilecek çözümler, yeni ama farklı düzeyde sorunlar yaratacaktır. Hiçbir örgütsel sorunun çözümü kalıcı değildir.

Örgütsel görevlerin yerine getirilmesinde ve yöneticilerin "yöneticilik" görevlerini gereğince yapabilmelerinde vazgeçilmez unsur olan görev dağıtımını, yetki ve sorumluluk devri, doğru yöntemlerle ve daha geniş gerçekleştirilmelidir. Her yönetici, verdiği görevin ne düzeyde uzmanlık ve bilgilenme gerektirdiğini bilmeli, görevi devrettiği yoldaşa görevin niteliğini, kendisinden ne beklediğini, kime, nasıl ve hangi konuda hesap vereceğini, hangi yetki ve sorumlulukları devraldığını açıkça belirtmelidir. Görev devri, bir amaçlar seti oluşturularak ve bunlar içinde hangilerinin can alıcı öneme sahip olduğu belirtilerek yapılmalıdır.

Her düzeyde yönetici yoldaşlar örgütü temsil etme, organ kasasını tutma, toplantı gündemini hazırlama gibi mutlaka kendilerinin yapması gereken görevler dışındaki görevleri devredebilmeli, örgüt çalışmasının genel sorunları üzerinde dikkatlerini toplayabilmelidirler.

Yönetici yoldaşlar, örgüt çalışmasının verimli ve sonuç alıcı sürdürülmesinin en önemli unsuru olan motivasyon düzeyini yükseltmek için, a) Görev verdikleri yoldaşların görevin sonuçlarını izleyebilmelerini, b) Görevin kendi içinde iş başarma zevk ve gururu taşımasını, hürer ve değerlendirme yetisi istemesini sağlamalıdır.

Görevlerin guruplanmasında ve dağıtımında iyi bir eşgüdüm ve berrak bir işbölümü sağlanmalıdır. Büyümenin en fazla ağırlaştığı sorunlardan biri eşgüdümdür. Örgütsel çalışmada eşgüdüm sorunları hiçbir zaman tümden yok edilmez, ancak en aza indirilebilir. Eşgüdüm sorunu, iyi bir görev guruplama, iyi bir emir-komuta zincirinin kurulması, yöneticilerin özellikle ortak çaba gerektiren görevlerde iş akım planı düzenlemeleri, sınırları iyi çizilmiş alanlarda geçici komite çalışmalarıyla hafifletilebilir. Örgüt içi gayri-resmî örgütlenmeler de, bilinçli bir kullanımla bu sorunun hafifletilmesinde yararlı olur.

Ancak, örgütsel çalışmada kaçınılmaz olan görev guruplamanın, bölümlerin özel çıkarlarını savunma eğilimini arttırdığı gözönünde tutulursa, eşgüdüm sorunlarının hafifletilmesinin en etkin yöntemi tüm yönetici ve üye yoldaşların örgütün genel çıkarlarını görebilmelerini sağlamaktır.

Örgüt çalışmamızda, girişimli ama merkezi disiplinli çalışmayı henüz tam anlamıyla yerleştirebilmiş değiliz.

Girişim ve merkezi disiplin arasında uyum sağlayabilmede tek anahtarımız *komünist bilincimizdir*. Teorik ve pratik gerçekleriyle bilirsek ki, komünistliğin ağır suç olduğu Türkiye'de polise karşı durabilmek ve kara düzeni yıkabilmek için merkezîyetçi bir parti gerekir, işçi sınıfı siyasal haklarını kazanmadan komünist partisinde tam bir demokrasiden söz etmek sahtekârlıktır ve ama bu işleyiş insanı girişimsizliğe itebilir, oysa komünistlik aldığı görevi *geliştiren*, girişimli, yaratıcı bir çalışma ister, o zaman bu iki yön arasındaki görünürdeki çelişkiyi çözebiliriz.

Önümüzdeki dönemde, örgütsel büyümenin gerektirdiği şekilde, merkezîyetçi yapımızı güçlendireceğiz. Ancak emir-komuta zinciri, otorite kullanımı gibi örgütsel önlemler tek başlarına tam anlamıyla merkezîliğin sağlanmasında yeterli olamazlar. Gerçek anlamda merkezi yapının kurulmasının temel yolu, *bizim koşullarımızda*, yönetici yoldaşların kafalarını kazanmaktan, partinin ideolojik birliğinden geçer.

Partide merkezîlik arttırılırken, bugüne dek örgüt çalışmamızda ağırlık taşıyan merkez-dışılığın sağladığı hızlı karar mekanizması, kararların sonuçları doğrudan yaşayacaklar tarafından alınması, girişimciliğin artması, hızlı kadro yetiştirme gibi olumlu yanlar merkezîlik ve merkez-dışılık arasında kurulacak denge ile korunmalıdır.

İyi lider, çalışmanın sonuçlarına olduğu kadar, insana da önem veren liderdir. Örgüt çalışmasının sağlıklı yürütülmesi ve insanın desteklenmesi için hedefler belirlenip görev dağılımı gerçekleştirildikten sonra yönetici yoldaş, çalışma sürecinde ve sonunda övgü ve eleştiriyi doğru kullanmalıdır. Yönetici, denetlediği yoldaşın iyi yanlarını yakalamak için çalışmalı, her insanın potansiyel olarak iyi bir komünist olduğunu unutmamalıdır. Övgü, neyin güzel olduğu açıkça belirtilerek, tutarlı, kısa ve anında yapılmalıdır. Eleştiri de anında, kısa, kişiliğe değil tutuma yönelik yapılmalıdır.

Yeni bir davranış biçimi, özellikle insan ilişkilerinin söz konusu olduğu alanlarda, kolayca ve kısa sürede gerçekleştirilemez. Partimiz, hızla artan görev-

lerin gerektirdiği kadro boşluğunu, örgütsel biçimlenme ve insan ilişkileri konusunda doğru perspektiflere sahip, örgütün gelişme yolunu gören, yetkin, tutarlı ve ilkeli yoldaşlar yetiştirerek dolduracaktır. Yönetici yoldaşlar yanında, tüm parti üyelerinin partinin yüklediği görevleri yerine getirebilecek düzeyde olmaları zorunludur. Bu nedenle, örgüt-

sel biçim, çalışma stili ve insan ilişkileri konusundaki yaklaşım örgüt geleneğimizin canlı bir parçası olana dek bu sorunlar ve çözüm yöntemleri parti içinde yoğun olarak tartışılmalıdır.

Bu süreci biçimlendirecek, bu konuda ideolojik ve örgütsel yaklaşımımızı belirleyecek bir çalışmanın çıkarılması kongremiz tarafından karara bağlanır.

Güvenlikli çalışma üzerine

Faşizmin çözülüşüyle yeni bir döneme girdik. Olanaklar artıyor, tehlikeler azalmıyor. Otoriter eğilimli, siyasal anlamda gerici rejim varlığını sürdürüyor. Bu koşullarda artan legal ve illegal olanakların etkili kullanımı hem olanakların sınırlarını genişletecek, hem de rejimin siyasal bunalımını derinleştirecektir. Başarılarımız, yeni dönemin önemini kavrayarak, ona uygun savaş yöntemlerini geliştirmemize bağlıdır. Bir yandan artan olanakları enerjik, dalıcı ve yırtıcı bir çalışmayla kullanırken, diğer yandan da siyasal polise karşı güvenlik önlemlerini titizlikle ve sabırla uygulamalıyız.

Yeni dönemde siyasal polisin çalışmalarında da belirgin bir yöntem değişikliği olmuştur. 12 Eylül'le başlayan faşizm döneminde bulduğunu tutuklama, işkenceyle konuşurma, örgütlerden koparabildiğini koparma vb. yöntemlere ağırlık veriyordu. Amaç en hızlı ve etkili biçimde devrimci örgütleri susturmak ve engellemektir. Bugün siyasal polis faşizm altında uyguladığı yöntemleri elde ettiği bilgi ve deneyim birikimiyle, yeni döneme uygun olarak geliştirmiştir. Yeni dönemde, faşizm altında her türlü yöntemle sağladığı bilgileri sistematize ediyor ve yeni bilgileri daha çok izleme, dinleme vb. yöntemlerle topluyor. Genelikle eskisi gibi her bulduğu partiliyi tutuklama gibi bir çalışma yürütmüyor. Çalışmalarımızda siyasal polisin bu yöntem değişikliğini karşılayacak önlemler geliştirmek güvenlikli çalışmada en önemli sorunumuzdur.

Kongremiz, parti örgütlerini yeni dönemde biçimlendirecek bir yapı kabul etmiştir. Artan legal olanakları en güvenlikli biçimde kullanabilmek için bu yapı önemli bir adımdır. Yeni örgütlenmemizin kaçınılmaz olarak en hassas ve siyasal polisin hedefleyeceği nokta illegal alan parti örgütleri ile legal alan parti örgütlerinin keşiştiği yer olacaktır. Bu noktalarda mutlaka kesici örgütlenmeler olmalı, siyasal polis legal alandan iz sürerek illegal alana ve aygıtlara ulaşmamalıdır. Kaçınılmaz olarak siyasal polisin gözü legal alan örgütlerinde olacaktır. Bu alanda çalışacak yoldaşlar özellikle aşağıdaki noktalara özen göstermelidir:

— Illegal parti üyesi olduklarını bir an bile akıldan çıkarmamalı, her an izlendiklerini varsaymalı, bu konudaki teknik bilgilerini geliştirmelidirler.

— Legal örtülerini eksiksiz ve özenle kormalı,

— Günlük çalışmaların yarattığı sorunları, kolaylık, çabukluk vb. gerekçelerle yatay ilişkilerle çözme yoluna kesinlikle gitmemelidirler.

— Partimizin görüşlerini legal alanda savunan kişilerin partili olduğu varsayımıyla, merkezin bilgisi dışında onlarla ilişki kurulmamalıdır.

— Çoğunlukla siyasal polisle en çok ve sık sürtüşme bu alanda çalışan yoldaşlar üzerinden olacaktır. Siyasal polise karşı savaşımızda legal alan parti örgütleri anten görevi görmelidirler.

— Siyasal polisin saldırısında her an illegal çalışmaya geçecek durumda olmalı ve örgütsel bağın kaybolmaması için önlemler alınmalıdır.

Legal ya da illegal alan parti örgütleri tüm önlemlere karşın tutuklama olursa geçmişteki katı direnme duvarını korumalıdır.

Yeni dönem, yığınsal çıkışların ilk habercilerini de birlikte getiriyor. Bu dönemin yığınsal çıkışları geçmişte yaşadığımızdan çok değişik olacaktır, olmak zorundadır. Burjuvazinin de, yığınların da, partimizin de deneyleri artmıştır. Bu açıdan gelecek yığınsal eylemlerin güvenliği can alıcı bir sorundur. Başarılı çıkışlar, yeni ve daha büyüklerini besleyecektir. Aktif ve pasif, her tür güvenlik önlemlerini uygulayabilmek, bugünden yapacağımız bilgi, donanım ve kadro birikimine bağlıdır. Eylem örgütleyen ya da katılan parti örgütleri çıkışın güvenliğini iki açıdan düşünmelidir:

Kürt halkı üzerindeki baskılara son

On iki Eylül askersel darbesiyle iktidara gelen faşist cunta Kürt halkı üzerine yoğun bir terör ve baskı uyguladı. Bu uygulamalar Kürt halkı arasında büyük bir kin ve öfke biriktirdi.

Faşizmin çözülüp kalkmasıyla başlayan bu ara dönemde de baskı ve terör azalmadı. Köy baskınları, operasyonlar sürüyor.

Türkiye burjuvazisi emperyalistleşme hedeflerinin de bir parçası olarak yalnızca iç sömürgeci Türkiye Kürdistanı'nda halkın savaşımını bastırmaya çabalama ile yetinmiyor, sınırları dışındaki Kürt halkını da ezmeye yelteniyor. Bu amaçla bölgedeki gerici rejimler ile işbirliği yapıyor.

Bugün Kürt halkı Türk burjuvazisinin baskı ve terörüne karşı savaşıyor. Önümüzdeki dönemde Kürt halkının bu savaşımı daha da yükselecektir. Bu olgunun Türkiye'nin yeniden çıplak diktatörlüğe kaymasında kaldıraç olmaması ve ülkenin demokratikleşmesinde önemli bir rol üstlenebilmesi için TKP-İşçinin Sesi 5(1). Kongresi:

— Kürt halkının baskıya, teröre ve zorla asimilasyona karşı süren savaşımını desteklemeyi,

— Bu savaşımı Türkiye işçi sınıfının yürüttüğü savaşım ile tek bir devrimci kanalda birleştirmeyi ve dün olduğu gibi bugün de Kürt halkının ayrılma hakkını ikircimsiz savunmayı karar altına alır.

Demokrasi savaşımında öğrenci gençlik

Gençlik halkımızın geleceğidir.

Bugün öğrenci gençlik arasında yapılacak çalışma demokrasi savaşımının önemli bir odağıdır.

Köklü bir devrimci geleneğe sahip olan öğrenci gençliğin, siyasal savaşımında yer almasını ve kendi demokratik istemleri için savaşmasını engellemek için gençlere karşı baskıları uygulanmaktadır. Buna rağmen gençlik giderek sesini yükseltmekte, bu da burjuvaziyi uyguladığı baskıları yumuşatmak zorunda bırakmaktadır.

Bunları dikkate alan kongremiz:

1. Öğrenimde uygulanan zorunlu gerici eğitime, çağdışı disiplin yönetmenliğine karşı çıkılmasını,

2. YÖK yasası ile gelen baskıya karşı demokratik ve özerk üniversite için,

— Harçlara karşı,

— Gerici sınav ve disiplin yönetmenliğine karşı,

— Yurtlardaki ağır yaşam koşullarına karşı savaşım yüksetilmesini,

3. Üniversitelerde öğrenci derneklerinin kurulması ve bunların aktif bir biçimde okul yönetimine katılmasını belli başlı savaşım odakları olarak görür.

Ayrıca kongremiz,

1. Gençliğin sorunlarına eğilecek yayın çalışmalarına önem verilmesini,

2. Parti üyelerinin gençliğin örgütlenmesini sağlayacak her türlü legal kuruluşta (izcilik, folklor, spor vb.) çalışmasını ve olabilen yerlerde kurmasını karar altına alır.

Ordu üzerine

Burjuva ordusu parçalanmadan, çalışmaz hale getirilmeden devrimin utkuya ulaşması olanaksızdır. Bu nedenle ordu içinde çalışmak, komünist örgütlenmenin her zaman önemli bir parçası olmuştur. Önümüzdeki dönemde partimizin ordu konusunda çalışmalarında bu yan öne çıkacaktır. 12 Eylül faşist darbesinin ordu eliyle tezgahlandığı, ordunun burjuva devlet aygıtındaki görece ağırlığının öteki ülkelere oranla daha fazla olduğu Türkiye'de bu çalışma daha da önemlidir.

Ordunun tepesindeki generaller finans-kapitalin en gerici kesiminin, askersel-endüstriyel kompleksin temsilcisidir. Buna karşılık tabanda yüz

binlerce halk çocuğu en "delikanlı" yaşında er ve erbaş olarak askerliğini yapmaktadır. Toplumdaki çelişkiler aynen orduya da yansımaktadır. Komünistler ordu içindeki çalışmalarında bu çelişkileri derinleştirmek, giderek keskinleştirmek için uğraşmalıdır.

Devrimci işçilerin, askerlik sanatını öğrenmeleri için askerlikten en iyi şekilde yararlanmaları yönünde yoğun propaganda yapılmalıdır. Öte yandan ordunun emekçi halka karşı bir baskı aracı ve bölgede barışa ve komşu sosyalist ülkelere karşı bir saldırı unsuru olduğunun propagandası yürütülmelidir.

Ordu içindeki propaganda ve ajitasyonumuz, bilgilerimiz somut olmalı, ileri sürülen istemlerin çözümü devrim sorunu ile bağlanmalıdır.

Ordu konusunda şu istemler öne sürülmelidir:

1. Herkes kendi memleketinde askerlik yapmalıdır.

2. İnsanlık dışı uygulamalara, insanı aşağılayan disiplin anlayışına, dayağa, küfre karşı konulmalıdır.

3. Orduda özellikle erler arasında etnik ve dinsel ayrıma karşı savaşım verilmelidir.

4. Bütün erlere bir haftalık kısa bir eğitimden sonra kışlada sürekli mermi verilmelidir.

5. Manga komutanları erlerce seçilmelidir.

* * *

Ordu içindeki çalışma ve örgütlenme ne kadar başarılı olursa olsun, hiçbir zaman burjuva ordusunun parçalanması sonucunu getiremez. Ordunun parçalanması, çalışamaz hale getirilmesi ana olarak sınıf savaşımı ve onun vardığı aşamalara denk düşen yöntemlerin kullanılmasına olacaktır.

Belediyeler sorunu ve belediyelerde çalışma

Yığınlar yakın yaşamak, onların günlük, yerel sorunlarına yakın olmak demektir.

Yerel sorunların çoğu aynı zamanda belediyelerin ilgi alanına giren sorunlardır. Bu nedenle belediyeler içinde çalışma, yerel sorunlar temelinde yükselen bir komünist çalışma için vazgeçilmez bir alandır.

Emperyalizmin zayıf halkası olan Türkiye'de yumaklaşan çelişkiler ve şiddetli bunalımlar toplumun tüm alanlarını ve mekanizmalarını kısıpalttı altına almaktadır. Yerel yönetimler de bu kısıpaltın altındadır. Belediyelerde verilecek demokratik savaşımı devrim savaşımıyla bağlayabilmenin nesnel olanakları çok fazladır.

Türkiye burjuvazisi dağlar gibi yığınlar, işçi-emekçi yığınların öfkelerini arttıran "şehirseller sorunları" farkındadır. Ancak "şehirseller sorunları" Türkiye kapitalizminin içinde bulunduğu, tüm çabalara, sıkıyönetimlere, faşizmlere rağmen kurtulamadığı kendi yapsal sorunlarından kaynaklanıyor. Bu nedenle Türkiye'de belediyelerin ilgi alanına giren sorunların çözümü doğrudan devrimle bağlanıyor. Burjuvazinin yerel sorunlara getirdiği "çözümlemler" gericiliğini ve sahteliğini sergilemek gerekiyor. Burjuvazinin emekçileri yerel yönetimlerden uzak tutmak üzere hazırladığı yasalara karşı savaşım örgütlenmelidir.

Belediyeler içinde ve yerel sorunlar çevresinde yürütülecek çalışma:

1. Yöre halkını yakından ilgilendiren konular olduğu için kavgaya girmelerini göreceli olarak kolaylaştırır, yığınları yerel kavgaya çekmede ve partimizin yığın bağına güçlendirmede önemli bir kaldıraçtır.

2. Yığınları genel demokrasi kavgasına daha kolay çekecektir.

3. Yığınları eğitmede önemli bir platformdur.

Kongremiz, komünistlerin belediyelere dalmasını, yığınların belediyelere dalması için savaşımı yükseltmeyi karar altına alır.

Çevre sorunları

Kapitalizmin üretim anarşisinden, aşırı kâr güdüsünden, eşitsiz gelişmesinden büyüyerek bugün "çevre sorunları" olarak karşımıza çıkan sorunlar, başta işçi sınıfı olmak üzere halkın, tüm canlıların yaşamını tehdit ediyor.

Burjuvazi kendi yarattığı, giderek ağırlaşan çevre sorunlarına ancak kârılı gördüğü alanlarda ve düzeylerde el atıyor. Köklü çözümlere nefesi yetmiyor. Öte yandan emperyalist ülkeler, kendi demokratik kamuoylarının baskısını hafifletebilmek için çevre kirliliğini zayıf halkalara ihraç etme yolunu tutuyor.

Çevre sorunları bugün Türkiye'de birçok emperyalist ülkeden daha vahim boyutlardadır. Yığınlar kendilerini doğrudan etkileyen bu sorunların giderek bilincine varıyorlar. 12 Eylül sonrasında, yığın hareketliliğinin yavaş yavaş boy verdiği alanlardan biri de bu sorunlardır.

Çevre sorunlarının çözümüne giden yol, bir yandan proletaryanın enternasyonal savaşımıyla, öte yandan da işçi sınıfımızın ve emekçi halkımızın iş ve yaşam koşullarını iyileştirme savaşımıyla bağlıdır. Çevre sorunları önemli bir demokratik savaşım odağıdır. Bu sorunların kalıcı çözümü ise kapitalizmin ortadan kalkmasıyla bağlıdır.

İşçi sınıfımız, çevre sorunlarına ilişkin kavgayı diğer sorunların çözümü için yürüttüğü kavgayla birlikte yürütme sorumluluğunu taşıyor.

5(1). Kongre, bütün komünistleri, devrimcileri, en başta insan sağlığı olmak üzere, işçi sınıfı ve emekçi halkın doğal çevresini korumak üzere istemler yükseltmeye, bu istemleri devrim hedefine bağlayıp yığınlar öncülük etmeye çağırır.

Lenin 115 yaşında

Yaşasın Marksizm-Leninizm!

22 Nisan 1985'de Lenin 115 yaşında! Kongremiz bu büyük insanı, dünya işçi sınıfının bu büyük liderini 115. doğum yıldönümünde sevgiyle, saygıyla ve coşkuyla selamlar.

Lenin'in 115. doğum yıldönümünü kutlayan çok olacaktır. Ancak dünya komünist hareketinin bugünkü genel durumuna bakınca, bu yıldönümünde Lenin'in, yararı süren bir lider olarak değil, geçmişteki yararıyla "meşhur" bir kişi olarak anılacağını görürüz.

Onun ilkeli ve yaratıcı devrimci mantığı, dünya işçi hareketinin genelinde bir süredir rafa kaldırılmıştır. Bu yalnızca şunu gösterir: Dünya devrimi gitgeller içinde ilerlemektedir. Ne rastlantıdır ki, Leninci mantığın rafa kaldırıldığı, Lenin'in kof "resmi" törenlerle anıldığı yıllar, aynı zamanda dünya devriminin de geri adımlar attığı yıllardır.

Bu böyle gidemez, gitmeyecektir. Dünya devrimi temelsiz bir önel istem değil, sınıf çelişkilerinin yarattığı nesnel bir zorunluluktur. Geri adımlar geçicidir. Eğer bugün kendine "komünist" diyenler nesnel gerekliliklere önel planda sözcülük edemiyorlarsa, evet bir süre geri adımlar atılır ama her geçen gün kendini daha çok dayatan nesnel gereklilikler, bir süre sonra önel sözcülerini şu ya da bu yoldan, şu ya da bu biçimde yaratır.

Dünya devrimi bir süredir yaşadığı duraganlığı kaçınılmaz olarak atlatacak, önündeki engelleri mutlaka aşacaktır. Ve şu kesindir ki, dünya devrimi engelleri aşıp sel olup aktığı zaman, Marksizmin o "eski" ilkelerini, Leninizmin o "eski" ilkeli ve yaratıcı devrimci mantığını taşıyan o "eski" kırmızı bayrak, bu kez eskisinden de daha yükseklerde dalgalanacaktır. Dünya devriminin zaferinin başka bir yolu yoktur. Bu yol git-gelli katedilebilir ama katedilecek olan yalnızca ve yalnızca bu yoldur.

Leninizmin özü proletarya hegemonyasıdır ve bir süredir eksik bırakılan da budur. Burjuvazi çağımızda bunun canıcağı önemini bildiği için saldırılarını hep bu noktaya yoğunlaştırmıştır. Bir kez, proletarya hegemonyasını, içi boş

bir işleyişe, salt bir mekanizmaya indirgemeye, ikincisi, bu mekanizmayı da çarpıtmaya çalışmıştır.

Proletarya hegemonyası salt bir işleyiş, içi boş bir mekanizma değildir. İçi Marksizmle, proletaryanın dünya görüşüyle dolu olması gereken, böyle olmazsa uzun süre uygulanamayacak, uygulansa da proletaryanın değil başka bir sınıfın hegemonyasına yol açacak bir mekanizmadır. Burjuvazi proletarya hegemonyasını içerdiğinden koparmak için hep Marksizm ile Leninizmi birbirine ters düşürmeye çalışır.

Proletarya hegemonyası içi boş bir mekanizma olmadığı gibi, kısa erimli siyasal taktiklerin, genel çıkarlar ve birbiriyle çelişir bir biçimde ardarda dizilmesiyle ortaya çıkan bir aldatmaca mekanizması da değildir. Burjuvazi mekanizmayı çarpıtmak için hep Lenin'i ilkesiz, faydacı, anlak çıkarlara göre tutum alan, bu anlamda "usta" bir siyaset adamı olarak göstermeye çalışır.

Lenin, sınıfının gerçekten çok usta bir siyaset adamı, çok değerli bir lideridir. Böyle olduğu için de o, Marksizmin can alıcı önemini yadsımayacak, usta siyaset adına ilkesizlik, yararcılık yapmayacak kadar akıllıdır. İlkesizlik en başta akılsızlıktır. Lenin'in dediği gibi, "ilkesiz pratik siyasetler en pratik olmayan siyasetlerdir" ve "Marksizmin siyasal çizgisi onun felsefi ilkeleriyle kopmazcasına bağlıdır".

Lenin'in siyasal ustalığını anlamak için Marksist olmak, Marksizmi maddi güce dönüştürüp, proletaryanın hegemonyasını kurabilmek için de Leninist olmak gereklidir. Marksizm ve Leninizm birbirinden ayrılmaz. Devrimi kalıcı zafere, toplumu komünizme doğru ileri götürebilmek için Marksist-Leninist olmak ve işçi sınıfına dayalı, demir disiplinli bir komünist partisi yaratmak gereklidir. Proletarya hegemonyası, ancak, işçi sınıfının örgütsel gücünü bağrında yoğunlaştıran böyle bir parti aracılığıyla yaşama geçebileceği içindir ki, parti öğretisi Leninizmde çok önemli bir yer tutar. Marksizm-Leninizm, bilimselliği de, partizanlığı da kapsar.

Bugün dünyada Marksizm-Leninizmin kırmızı bayrağının eskisinden de daha yükseklerde dalgalanması için koşullar olgunlaşıyor. Partimiz Türkiye'de bu doğrultuda savaşacaktır. Çağımızın pratiğinde devrimin zafere giden yolunu bize o öğrettiği için 115. doğum yıldönümünde Lenin'i sevgiyle, saygıyla ve proletarya hegemonyası için savaşım vermenin coşkusunu anıyoruz! Yaşasın Marksizm-Leninizm!

Büyük Zafer'in 40. yıldönümünde Sovyet halkını selamlıyoruz

II. Dünya Savaşı 9 Mayıs 1945'de, Sovyetler Birliği ve müttefiklerinin büyük zaferiyle son buldu.

Bu büyük zaferde Sovyetler Birliği'nin rolü belirleyicidir. Sovyet halkının baştan sona sarsılmayan kararlılığı, akıl almaz özverisi ve kahramanlığı, hem faşist orduları ezip geçmede, hem de ikide bir uzlaşmaya, hatta savaşı Sovyetler'e karşı döndürmeye çabalayan Batılı müttefikleri faşizme karşı savaşmaya zorlamada belirleyici rol oynamıştır. 9 Mayıs'ın 40. yıldönümünde en başta Sovyet halkını, partisini ve Kızıl Ordu'sunu saygıyla ve coşkuyla selamlıyoruz.

Parti marşı

Kongremiz, sözleri R. Yürükoğlu tarafından yazılan, ünlü komünist besteci Alan Bush tarafından bestelenen *İşçinin Sesi 10. Yıl Marşı*'nin parti marşı olarak tanınmasını kararlaştırır.

Parti amblemi

Kongremiz, partimize en kısa zamanda bir amblem kazandırılmasını MK'dan ister.